

σημαίαν τῆς ἀπολυτρώσεως διὰ δὲ τῆς ἄλλης εὐλογεῖ.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐκάστης ἡμέρας βλέπει τις πορευομένους τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ φέροντα ἕκαστον τὰ ὄργανα τοῦ μαρτυρίου του· ἅμα φθάνουν πρὸς αὐτὸν κλίνουν τὴν κεφαλὴν, ἀποδίδουσι τὴν προσήκουσαν λατρείαν καὶ εἶτα ἀπέρχονται. Πορευομένων τῶν Ἀποστόλων ὁ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ πύργου πετεινὸς κτυπᾷ τὰ πτερὰ του, σείει τὴν οὐρὰν καὶ ἀναφωνεῖ τρίς εἰς ἀνάμνησιν τῆς φωνῆς τοῦ πετεινοῦ, ἥτις ἀντήχησεν εἰς τὰ ὄτα τοῦ Πέτρου ἐξώθεν τοῦ πραιτωρίου τοῦ Ποντίου Πιλάτου.

Ἡ φωνὴ τοῦ πετεινοῦ καὶ ἡ λατρεία τῶν Ἀποστόλων εἰσὶ τὰ ἀξιοθαυμαστότερα μέρη τοῦ ὠρολογίου, ἅτινα ἔτι καὶ νῦν παρὰ πάντων θαυμάζονται.

Τὴν 2 ὁκτωβρίου 1842 ἡμέραν τῆς ἐνάρεξως τῆς δεκάτης ἐπιστημονικῆς Συνόδου τῆς Γαλλίας ἐν Στρασβούργῳ ἐγκαινιάσθη τὸ νέον ὠρολόγιον καὶ ἐκίνησε τὸν θαυμασμόν πάντων τῶν σοφῶν καὶ τῶν περιστώτων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1828 ὁ Σουλγγε ἐστεφανώθη διὰ τὰς μετενεχθείσας τελειοποιήσεις εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κρεμασμένων πλαστιγγῶν· κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1853 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν ἱππότου τοῦ τάγματος τῆς Τιμῆς.

Ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1856, ἀφοῦ ἔζησεν ἐγδοήκοντα χρόνους, καθ' οὓς ἐνησχολήθη εἰς ὠφέλιμα ἔργα.

Κατέλιπε σύγγραμμα «περὶ τῆς συμπλοκῆς τοῦ τροχοῦ καὶ τοῦ χρακτοῦ ἄξονος», πολλὰς μηχανὰς πρὸς καταμέτρησιν καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα μαθηματικῆς ἀκριβοείας, ἣν περ αἰεποτε ἐπεδίωκεν ἐν τε ταῖς σπουδαῖς καὶ ταῖς ἐργασίαις του.

(Ἐκ τοῦ *Moniteur illustré des Decouvertes et des Inventions.*)

I. Γ. ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗΣ.

Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ.

NOMIZOMEN ὅτι δὲν δυσχερестоῦμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς Χρυσάλλιδος δημοσιεύοντες εἰδήσεις τινὰς περὶ τῆς ἀνατολικῆς σχολῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Πετρούπολεως, ἐραυίζόμενοι αὐτὰς ἕκ τινος φυλλαδίου ἐκδοθέντος ἐν Λειψίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπιμελεῖα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γερ-

μανῶν Ἀραβιστῶν τοῦ καθηγητοῦ **Fleischer (1)**.

Δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τῆς 22 Ὀβρίου (3 Ὀβρίου) 1854 συνιστάτο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ῥωσικῆς μητροπόλεως σχολὴ ἔχουσα ἔργον ὅπως ὠφελήσῃ κυρίως τοὺς κατοίκους τῶν ἀσιατικῶν ἐπαρχιῶν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ νὰ ἐκτείνῃ καὶ ἀνακινήσῃ τὴν γνῶσιν τῶν γλωσσῶν, τῆς φιλολογίας, τῆς γεωγραφίας, τῆς ἐθνογραφίας, τῆς ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας τῆς Ἀσίας, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ σύστασις τῆς σχολῆς ταύτης περιστρέφεται περὶ πρᾶκτικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν σκοπὸν, συνάμα δὲ γενικὸν καὶ ὠρισμένον.

Τὴν 27 Αὐγούστου 1855 (8 Ἰουλίου) πανηγυρικῶς ἐγκαθιδρύθησαν αἱ διάφοροι σειραὶ τῶν μαθημάτων τῆς ἀνατολικῆς σχολῆς.

Αἱ ἑδραὶ ἦσαν ἑννέα· δηλαδή α.) τῆς Ἀραβικῆς, β.) τῆς Περσικῆς, γ.) τῆς Τουρκο-ταταρικῆς, δ.) τῆς Σινικῆς, ε.) τῆς Μογγολο-Μαλμουνικῆς, ς.) τῆς Ἑβραϊκῆς, ζ.) τῆς Ἀρμενικῆς, η.) τῆς Γρυσινικῆς, θ.) τῆς τοῦ Μαντσού. Τὸ δὲ 1860 ἐνιδρύθη καὶ δεκάτη ἑδρα ἡ τῆς Σανσκριτικῆς.

Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐξώδευσεν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς σχολῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1863 τὸ ποσὸν 486,000 ρουβλίων καὶ 35 1/4 κοπεκίων διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν καθηγητῶν, βοηθῶν καὶ διδασκάλων, δι' ἀποζημιώσεις κατοικίας εἰς τοὺς αὐτοὺς, διὰ βοηθείας εἰς τοὺς σπουδαστάς, διὰ τύπωνσιν φιλολογικῶν ἔργων καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς σχολῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1862—63 ἐφοίτησαν εἰς αὐτὴν 529, ἐξ ὧν 121 γεννηθέντες ἐν Καυκάσῳ, οἵτινες ἦσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς ἄλλας σχολὰς, 356 φοιτηταὶ τακτικοὶ καὶ 52 ἀκροαταί. Ἐκ τούτων τῶν 529,73 ἐτελείωσαν τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς, ἐξ ὧν 60 ἐξῆλθον μὲ βαθμὸν διδάκτορος καὶ 43 ὡς τελειόφοιτοι.

Ὁ νῦν βασιλεύων αὐτοκράτωρ διὰ διατάγματός τῆς 18/30 Ἰουνίου 1863 παραδεχθεὶς καὶ ἐπικυρώσας τὸν νέον ὀργανισμόν τῶν Ῥωσικῶν πανεπιστημίων, διέταξεν ὅπως καὶ ἡ Ἀνατολικὴ σχολὴ τῆς Πετρούπολεως συμμορφωθῇ μὲ τὸ διάταγμα.

(1) Τὸ φυλλάδιον ἐπιγράφεται οὕτως· Statistische Nachrichten über die orientalische facultät der universität zu st. Petersburg mitgetheilt von prof. D. A. Chwolsohn. Mit einem vorwort von prof. H. L. Fleischer. Leipsy. 1864. Εἰς 8 Σελ. 22.

Σήμερον λοιπὸν συγκροτεῖται ἡ σχολὴ αὕτη ἐξ 9 καθηγητῶν (ἐξ τακτικῶν καὶ τριῶν ἐκτάκτων) ἐξ 8 ὑφηγητῶν (ἀναπληρωσάντων τοὺς Βοηθούς) καὶ 14 διδασκάλων

Αἱ ἑδραὶ εἶναι αἱ ἐξῆς.

1. α.) Ἀραβικὴ. β.) ἱστορία τῆς Ἀραβικῆς φιλολογίας.

2. α.) Περσικὴ. β.) ἱστορία τῆς Περσικῆς φιλολογίας.

3. Τουρκοταταρικὴ. α.) Τουρκικὴ. β.) ἱστορία τῆς Τουρκικῆς φιλολογίας. γ.) Ταταρικὴ. δ.) ἱστορία τῆς Ταταρικῆς φιλολογίας.

4. Σινικὴ καὶ Μανσιουϊκὴ. α.) Σινικὴ β.) ἱστορία τῆς Σινικῆς φιλολογίας. γ.) Μανσιουϊκὴ. δ.) ἱστορία τῆς Μανσιουϊκῆς φιλολογίας.

5. Μογγολικὴ καὶ Καλμουικὴ. α.) Μογγολικὴ. β.) ἱστορία τῆς Μογγολικῆς φιλολογίας. γ.) Καλμουικὴ. δ. Βουριανικὴ.

6. Ἑβραϊκὴ Ἀραμαϊκὴ α.) Ἑβραϊκὴ. β.) ἱστορία τῆς Ἑβραϊκῆς φιλολογίας. γ.) Συριακὴ. δ.) Χαλδαϊκὴ.

7. Ἀρμενικὴ καὶ Γρυσινικὴ. α.) Ἀρμενικὴ. β.) ἱστορία τῆς Ἀρμενικῆς φιλολογίας. γ.) Γρυσινικὴ. δ.) ἱστορία τῆς Γρυσινικῆς φιλολογίας.

8. Σανσκριτικὴ καὶ Ζενδικὴ. α.) Σανσκριτικὴ. β.) ἱστορία τῆς σανσκριτικῆς φιλολογίας. γ.) Ζενδικὴ

9. ἱστορία τῆς Ἀνατολῆς. α.) ἱστορία τῶν Σημιτῶν. β.) ἱστορία τῆς βορειανατολικῆς Ἀσίας. γ.) ἱστορία τῶν Ἀσιατικῶν Ἀρίων.

Ἄνθρωποι ἔξοχοι κατέχουσι τινὰς τῶν ἐδρῶν τούτων καὶ ἄλλοι ἤττον γνωστοί, οἱ ὅποιοι ὁμῶς ὑπηρετοῦσι τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸν πολιτισμὸν· ἄλλοι εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς ταπεινότερας θέσεις, ὡς καὶ ὁ διδάσκαλος προωρισμένος νὰ δεικνύῃ τὴν Ἀραβο-Τουρκικὴν καλλιγραφίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὅλως μερικὴν φύσιν τῆς σχολῆς αἱ θέσεις αὗται εἶναι ὠφέλιμοι καὶ σημαντικαί· ἄλλοι διδάσκουσι πρακτικῶς καὶ θεωρητικῶς, πολιτικὴν, ἐμπόριον, τέχνας καὶ ἐπιστήμας φιλοσοφικὰς καὶ γλωσσικὰς οὕσας· μετὰ τῶν διδασκόντων εἶναι ἰθαγενεῖς τῶν μερῶν, ὧν διδάσκουσι τὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Καὶ ἐκτὸς τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν μαθημάτων τούτων ἀφθονοῦσιν ἐν Παιτρύπῳ κώδικες καὶ βιβλία καὶ ἔντυπα, νομισματοσῆμα καὶ μνημεῖα διάφορα, τὰ ὅποια ἔχουσι σχέσεις ἀμέσους καὶ ἐμμέσους μὲ τὴν Ἀσίαν, παρέχοντα βοηθήματα εἰς τε τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς διδασκόμενους, τύχη ἣν δὲν εὕρισκει τις πάντοτε εἰς τὸν κόσμον.

Ἐπειτα οἱ καθηγηταὶ τῆς Ἀνατολικῆς σχολῆς δὲν καταγίνονται μόνον περὶ τὴν πρακτικὴν σκέψιν, ἀλλὰ κάμνουσι νὰ προβαίνει καὶ ἡ φιλολογικὴ καὶ γλωσσικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἀνατομικὴ παιδεία, καὶ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύουσι πολλοὶ καὶ ὠφέλιμοι συγγραφαί, γραφεῖσαι διὰ τοῦ δεδοκιμασμένου καλὰμου των, τινὲς τῶν ὁποίων εἶναι εἰς γερμανικὴν εἰς Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἀσιατικὰς γλώσσας γνωστὰς καὶ ἐπαινουμένους ὑπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, καὶ ἄλλας σχεδὸν μόνον ἐν Ῥωσσίᾳ ἄγνωστὰς, διότι εἶναι γεγραμμέναι εἰς Ῥωσσικὴν διάλεκτον ἢ εἰς Πολωνικὴν, αἵτινες ὀλίγον γινώσκονται ἐκτὸς τῆς Ῥωσσικῆς αὐτοκρατορίας. Εὐχῆς ὁμῶς ἔργον θὰ ᾔτο νὰ μεταφράζοντο καὶ εἰς γλῶσσαν μᾶλλον κοινὴν, πρᾶγμα ὅπερ ὀφείλει νὰ πράξῃ ἡ σοφὴ καὶ πρακτικὴ Γερμανία.

ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΗΡΗΚΕΥΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ.

Ἄετός. Ἐμβλημα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἄγγελος. Ἐμβλημα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Λέων. Ἐμβλημα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Βοῦς. Ἐμβλημα τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.

Ναῦς. Ἐμβλημα τῆς Ἐκκλησίας.

Βωμὸς ἀρωμάτων. Σύμβολον τῆς προσευχῆς.

Πρόβατον. Σύντροφος τοῦ καλοῦ ποιμένος.

Τρόπις. Ἐμβλημα τῆς πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πίστεως.

Ῥόδον λευκόν. Ἐμβλημα τῆς ἀθωότητος.

Δέσμη κλημάτων. Ἐμβλημα τῆς ἐνώσεως. Εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἀριανικῆς συμμάχιας.

Ἐλαία. Διὰ ταύτης ἐστεφάνωνον τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντας ἀθλητάς.

ΑΙΝΙΓΜΑ,

Διπλοῦν εἰς τὸ σκότος

Μονὸν εἰς τὸ φῶς

Στὸ στρώμα σου εἴμαι

Στὴν κλίνην ποσῶς.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ νᾶ'. σελ. 84 στήλ. 2, στίχ. 42 ἀνάγνωθι Laennec. Σημειωθῆτω πρὸς τούτοις ὅτι τὸ ἐν σελ. 86 ἄρθρον ἐπιγραφόμενον »Εὐτυχία καὶ δυστυχία« ἐλήφθη ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ φιλοσόφου Κομφουκίου.